

Kultur & Nöje

Explosiv dans om mörka minnen

KULTUR & NÖJE Söndag 15.07, uppdaterad Söndag 16.56

Ulriqa Fernqvist rör sig, innesluten i sin egen "ljusbubbla" till minne, i gruppen Art of Spectras

föreställning Fragment.

FOTO: MATS LINDGREN

DANS

Fragment

Av: Art of Spectra **Koreografi** och musik: Peter Svenzon **Dansare:** Zacharias Blad, Ulriqa Fernqvist, Joakim Envik Karlsson **Scen:** Byteatern i Kalmar

Våra livsberättelser är uppbyggda av minnen. Men vad minns vi av allt som vi varit med om? Och hur minns vi?

Minnena både gäckar oss och jagar oss. En del vill vi helst glömma, men kan inte. Andra önskar vi att vi kunde framkalla ur glömskans gömslen.

Men även om vi inte är medvetna om våra minnen, så lever de ändå kvar i våra kroppar. Det blir så tydligt i Art of Spectras mångfacetterade dansföreställning Fragment, som på lördagen visades på Byteaterns scen i Kalmar. I ett grafiskt collage av rörelse, ljud, ljus, rörliga bilder och tal gestaltar de tre dansarna bland annat sina egna och ensemblens minnen. Eller fragment av minnen, rättare sagt, en bild som flimrar förbi, en vag förnimmelse, några ord utan direkt sammanhang, en stark fysisk känsla som plötsligt dyker upp utan att man riktigt förstår varför. Som i en dröm.

Fragment är den sista delen i trilogin I remember, där koreografen Peter Svenzon utforskar minnet. Här har han arbetat parallellt med olika konstnärliga uttryck och skapat ett helgjutet multikonstverk. Dansarnas rörelser förstärks av ljud och musik, ljus, bilder och videoprojektioner som visas både på scengolvet och i fonden. Dansarna framför också berättelser på engelska, men tyvärr uppfattar åtminstone jag inte så mycket av vad de säger.

Med hjälp av en spännande ljussättning bildas hela tiden nya rum i scenrummet, kvadrater och rektanglar av ljus där dansarna rör sig, ensamma och inneslutna i sina drömmar eller minnen för att i nästa sekund överraska med att springa runt på scenen, lyfta varandra,

hoppa på varandra, bråka och smekas.

Det är vackert, poetiskt, ömtåligt. Som när dansaren Ulriqa Fernqvist ligger ensam i en ljuskvadrat på scengolvet, och vrider kroppen för att försöka bli av med ett plågsamt minne. Men också våldsamt och explosivt, då minnena av andra obehagliga upplevelser exponeras.

De tre dansarna, barfota och klädda i T-shirt och byxor, imponerar stort med sin otroliga energi och fantastiska balansgång mellan behärskat minimalistiska och överraskande explosiva rörelser i en dans som har starka inslag av både breakdance och akrobatik. Även om man inte förstår allt med intellektet, blir man rent fysiskt berörd av föreställningen. Och ett fint minne rikare.

tina.jeppsson@barometern.se

Fysiska fragment i blytbelysning

DANS

FRAGMENT

Med: Art of Spectra. Koreografi, musik, video: Peter Svenzon
Dansmuseet. T o m 28 september Ljus: Robert Jadenfelt. Dans:
Zacharias Blad, Ulriqa Fernqvist, Joakim Envik Karlsson

DANS

FRAGMENT

Med: Art of Spectra. Koreografi, musik, video: Peter Svenzon Dansmuseet. T o m 28 september Ljus: Robert Jadenfelt. Dans: Zacharias Blad, Ulriqa Fernqvist, Joakim Envik Karlsson

Jag minns... Ja, hur ser minnet ut? Hur bevaras det? I gruppen Art of Spectras tappning blir minnena till fragment i blyxtbelysning, starkt fysiska förnimmelser, flimrande bilder eller ord som fastnat på gamla kassetband.

Dansmuseet fortsätter att vidga vyerna med sina ambitiösa lunchprogram. Efter vårens gästspel av Gun Lund kommer nu en annan väl etablerad Göteborgskoreograf på besök: Peter Svenzon och hans grupp Art of Spectra, som med Sverigepremiären på "Fragment" avrundar en trilogi på temat "I remember".

I Dansmuseets gamla banklokal sitter man nästan i scenrummet, en gränslöshet som ger en extra dimension till det mångfasetterade dansverket. Det är mycket att ta in under 35 minuter: rörelse, ljus, videosekvenser och text, inspelad såväl som framförd live. Ibland

blir det nästan väl splittrat för öga och öra – i synnerhet som dansarna inte alltid artikulerar de engelska orden på samma skarpa vis som rörelserna.

Texterna är hämtade från ensemblen men också från Robert Ashleys experimentella 1960-talsopera ”That morning thing”. Ulriqa Fernqvists gestalt minns en tunga som letar sig över hennes tänder, trycker sig in i munnen – kyss eller våld?

Det brutala går igen i koreografin, som inleds med att dansartrion exponeras när smala ljusfält dras över deras liggande, knappt skönjbara kroppar. I nästa sekund rusar de runt med explosiva, snurrande hopp som ville de fly från sig själva och den lampa som sveper över rummet. Duetterna påminner om kampsport med höga sparkar och djärva kast. Skillnaden mellan kram och knuff är hårfin; aggressionen kan också vara uttryck för kontaktbehov.

”Fragment” handlar om pubertet och förlorad oskuld, om avgörande möten och obehagliga upplevelser. Här finns också ett slags maktlöshet inför själva minnesprocessen, som betvingas genom att en dansare kommenterar skeendet, frambesvärjer det.

Till slut sprattlar alla i sina egna världar, ensamma i varsin tom, undflyende ljusruta. Som åskådare hamnar man i ett liknande läge – indragen, men ändå lite utanför.

ANNA ÅNGSTRÖM Dansredaktör SvD 08-13 56 14 anna.angstrom@svd.se